

**Ο Δρόμος
για την Ελπίδα**

**Ειδική Πληροφοριακή
Έκδοση**

Δωρεάν Διανομή

Όταν ο άνθρωπος θελήσει να βρει ξανά τον δρόμο που οδηγεί στην ελπίδα, δύο συμμάχους θα αναζητήσει, ο ένας είναι η **ψυχή** και ο άλλος το **πνεύμα**, αυτοί είναι **οι φυσικοί σύμμαχοι του ανθρώπου**.

Η ευημερία, η ευζωία, η καλή αντίληψη των πραγμάτων, η πρόοδος, η ανάπτυξη, τα καλά σχέδια για το μέλλον όλα αυτά χρειάζονται άλλοτε την ψυχή και άλλοτε το πνεύμα.

Η ανάπτυξη είναι καταρχήν πνευματικό έργο. Αν μιλάμε για την ανάπτυξη του ανθρώπου, το πνεύμα του θα τον βοηθήσει να βρει τους δρόμους, αν μιλάμε για την ανάπτυξη μιας πόλης οι πνευματικές προσπάθειες όλων θα βοηθήσουν και αν μιλάμε για την ανάπτυξη καλών σχέσεων ανάμεσά μας, πάλι το πνεύμα θα βοηθήσει.

Όταν ξεκινάμε από την διεκδίκηση οικονομικών αγαθών και προνομίων, ξεκινάμε ότι το οικονομικό αγαθό είναι το αποτέλεσμα πολλών παραγόντων, ο πιο σημαντικός από αυτούς είναι πάντα η εργασία. Καλή, πλούσια σε περιεχόμενο, διαυγής σε στόχους και πειθαρχημένη σε καθημερινές συνήθειες εργασία είναι αυτό που λείπει σήμερα από κάθε κοινωνία.

Συνηθίσαμε να μιλάμε για καταναλωτικά πρότυπα σαν να υπάρχουν αυτά ερήμην των ανθρώπων, σαν να μην επηρεάζουν τις συνειδήσεις και να μην μετατρέπουν σε όχλο ακόμα και τις καλύτερων προθέσεων ομάδες ανθρώπων. **Όμως, ένα καταναλωτικό πρότυπο**, δεν περιορίζεται στις διαφημίσεις ή την προβολή ορισμένων προϊόντων, πηγαίνει και πιο βαθιά και **επηρεάζει τις συνειδήσεις**, μαθαίνουν αυτές ότι υπάρχει τρόπος ο άνθρωπος να κερδίσει την ευζωία αρκεί να καταναλώσει συγκεκριμένες ομάδες προϊόντων.

Η συνείδηση του ανθρώπου διδάσκεται τι να προτιμά και ποιους δρόμους να επιλέγει. Αν την διδάσκει το πνεύμα, τότε μιλάμε επί της ουσίας, για μια καλή στάση του ανθρώπου απέναντι στην ζωή, για ένα σύνολο από σοβαρές αποφάσεις, για μια καλή ανάπτυξη στην κοινωνία και για κτίσιμο ενός

καλού μέλλοντος για τον άνθρωπο και τους δικούς του συνανθρώπους.

Αν της επιβάλλονται καταναλωτικά πρότυπα από την κοινωνία, με τον βίαιο τρόπο που χρησιμοποιεί η σημερινή κοινωνία για να επιβάλει τα πρότυπά της, τότε **η συνείδηση του ανθρώπου** απομακρύνεται από το δικό του πνεύμα και **μαθαίνει να αγαπά το ψέμα.**

Στην άκριτη κατανάλωση υπάρχει πολύ ψέμα, εξωθείται ο άνθρωπος να φαντάζεται ανάγκες που δεν τις έχει και να απομακρύνεται ταυτόχρονα από τις πραγματικές του ανάγκες που είναι μια φιλία με το πνεύμα και με την ψυχή του.

Τα καταναλωτικά πρότυπα διδάσκουν τους ανθρώπους πώς να λένε ψέματα στον εαυτό τους, να ντύνουν την καθημερινότητά τους με ωραία αντικείμενα και νεκρές ελπίδες ότι αυτά τα προϊόντα θα τους φέρουν την ευτυχία.

Η ευτυχία είναι η πιο όμορφη επιδίωξη του ανθρώπου, μέσα από αυτήν και επιχειρώντας να την προσεγγίσει, βρίσκει τους δρόμους της ψυχής του και τα καλά οράματα της προσωπικής ζωής του.

Τα καταναλωτικά πρότυπα καταστρέφουν την ουσιώδη επιδίωξη για την ευτυχία, γιατί στρέφουν τις προσπάθειες του ανθρώπου σε μια διαρκή αγωνία όλο και περισσότερα πράγματα να αποκτήσει, η κατανάλωση παράγει την **βουλιμία για** όλο και περισσότερα **νεκρά αντικείμενα και είδη.**

Ο άνθρωπος, μέσα σε αυτήν την βουλιμία που η καταναλωτική κοινωνία παράγει, έχει αρχίσει να καταναλώνει και την ψυχή του, αναλίσκοντας τα αποθέματά της σε δυνάμεις, σε λάθος δρόμους για την επιδίωξη του πλούτου. **Ο πλούτος πρέπει να ξεκινάει πάντα από το πνεύμα**, έτσι μας έχουν διδάξει οι αρχαίοι πρόγονοί μας, αυτά τα μηνύματα αφομοιώνουμε μέσα από την Ελληνική μας παιδεία.

Πνευματικός πλούτος όμως δεν παράγεται. Έχουμε χάσει τις πηγές μας που είναι τα υγιή πρότυπα της Ελληνικής ψυχής μας.

Οι Έλληνες πάντα ήταν πραγματιστές, αν ονειρευόντουσαν μια ιδανική κοινωνία, αυτό γινόταν για να έχουν το όραμα μέσα στην ψυχή τους και να επιδιώκουν να την πραγματοποιήσουν. Αν επεδίωκαν με όλες τους τις δυνάμεις την εξάπλωση των Ελληνικών πόλεων σε όλη την περιοχή της Μεσογείου, αυτό γινόταν γιατί έβλεπαν μακριά στο μέλλον και **ονειρευόντουσαν από τότε ένα δίκτυο πόλεων με κοινές Ελληνικές ρίζες.**

Οι Έλληνες έθεσαν τις βάσεις του θεάτρου και των ρόλων, αυτό έγινε για να εκπαιδεύσουν τις συνειδήσεις των ανθρώπων να επιδιώκουν πάντα την αρετή και να αναγνωρίζουν πίσω από την θολή επιφάνεια των πραγμάτων, τον αληθινό άνθρωπο και τις επιλογές της καθαρής συνείδησής του.

Όταν δημιούργησαν τις πρώτες φιλοσοφικές σχολές στην Αθήνα, είχαν την πρόθεση να μοιραστούν συντεταγμένα και με συνεχή τρόπο, τα δικά τους πνευματικά ευρήματα με τους ανθρώπους που ήταν διατεθειμένοι να τους ακούσουν για να μορφωθούν και οι ίδιοι.

Αυτό το είδος πραγματισμού των Ελλήνων που κτίζει άνθρωπο και θεμελιώνει κοινωνία, υπάρχει μόνο όταν είναι κοινή συνείδηση στους ανθρώπους ότι τα αγαθά ξεκινάνε από το πνεύμα, περνάνε από την ψυχή για να τα αγαπήσει και μέσα από εκεί πάντα στον άνθρωπο καταλήγουν, στην κοινωνία, στην πόλη και στο μέλλον.

Αν σήμερα οι οικονομικές καταστάσεις και η κοινωνική κρίση, λένε ότι τα καταναλωτικά πρότυπα γύρω μας κλονίζονται ισχυρά και ίσως καταρρέουν, χρειάζεται κάτι ισχυρό για να τα αντικαταστήσει.

Είναι απαραίτητα τα πρότυπα στην ψυχή του ανθρώπου, της δίνουν την διάθεση να πολεμήσει, το σθένος να αγωνιστεί και τις δυνάμεις για να επικρατήσει και να γίνει καλύτερη η ζωή του ανθρώπου.

Είναι ωραία τα πρότυπα που δημιουργήθηκαν στην αρχαία Ελλάδα, αρκεί να τα κατανοήσουμε επί της ουσίας, σαν μια μέθοδο για την πραγμάτωση πνευματικών άθλων που

ισοδύναμα μεταφράζονται σε μια ευζωία για τον άνθρωπο και την κοινωνία.

Οι Έλληνες στις αρχές του πολιτισμού μας, πίστευαν ότι σε τρία πράγματα αξίζει ο άνθρωπος να αναλώσει την ζωή του, το ένα είναι να κτίσει γερή ψυχή, το άλλο να δώσει χώρο στο πνεύμα για να δημιουργήσει τα αγαθά του και το τρίτο είναι να προσπαθήσει συνειδητά, κάθε άνθρωπος πνευματικά αγαθά να αποκτήσει.

Κοιτάζουμε σήμερα την δημοκρατία, την ανάπτυξη της Αθηναϊκής κοινωνίας, τις φιλοσοφικές σχολές, τον αγώνα των φιλοσόφων για την παιδεία και τα θεωρούμε όλα περίπου ως δεδομένα, σαν να είναι φυσικά φαινόμενα που κάποτε είχαν υπάρξει και η φυσική συνέχειά τους βρίσκεται στην σημερινή εποχή μας. Όμως, δεν είναι έτσι.

Όταν σκεφθούμε ότι **οι άνθρωποι στην αρχαία Ελλάδα, έκτισαν έναν νέο πολιτισμό κυριολεκτικά μέσα από το χάος** και ότι κάθε τι που σε εμάς φαίνεται ως αρχαία ιστορία, για εκείνους ήταν μια τεράστια καινοτομία που αγωνίστηκαν για να την εδραιώσουν, δίνοντας στα πνευματικά επιτεύγματα γερές υλικές βάσεις, θα έχουμε κάνει ένα σοβαρό βήμα στον δρόμο για την δική μας ελπίδα.

Η πρώτη ύλη που χρησιμοποιούσαν στην αρχαία Ελλάδα ένα τόσο γερό οικοδόμημα όπως ο Ελληνικός πολιτισμός για να κτίσουν, ήταν **ο Άνθρωπος και οι δικές του ιδιότητες**.

Το πνεύμα, η φαντασία, η ψυχή, η δημιουργική ευφυΐα, αυτά τα διαθέτουμε όλοι.

Χρειαζόμαστε όμως να συνδεθούμε πάλι με τις Πηγές της δικής μας ιστορίας. Δεν είναι ούτε εύκολο, ούτε απλό, ζούμε μέσα σε μια καταναλωτική κοινωνία που καθημερινά βομβαρδίζει την συνείδησή μας, με εικόνες και λόγο που επιβάλλουν στερεότυπα της.

Ας αντιτάξουμε στα καταναλωτικά πρότυπα τα βιβλία της Συλλογής, που είναι ειδικά φτιαγμένα για να σπάει τα πρότυπα αυτά και να τα αντικαθιστά με την ωραία, γόνιμη σκέψη των Ελλήνων, που κτίζει πολιτισμούς από το μηδέν και παράγει τις οικονομίες που τους ταιριάζουν.

Έναντι των στερεοτύπων οι Έλληνες έχουν πάντα να αντιτάξουν την **δημιουργία**, ένα πρότυπο είναι και αυτή που προβλέπει όμως συνεχή Ροή Σκέψης. Ό,τι κινείται ποτέ δεν λιμνάζει.

Είτε μιλάμε για τα ζωογόνα ύδατα των ποταμών της σκέψης, είτε αναφερόμαστε στην καθημερινή ζωή και τις δικές της απαιτήσεις, αυτά τα δύο πρέπει να συνδέονται μεταξύ τους.

Από το μεγάλο πρέπει πάντα να ξεκινάμε για να προσεγγίσουμε εύστοχα το μικρό, αν το μεγάλο είναι η Ελληνική φιλοσοφική σκέψη, τότε το μικρό είναι κάθε είδους σκέψη, απόφαση και πράξη που επηρεάζει την ζωή του ανθρώπου.

Αν ζούσαν σήμερα, οι ωραίοι πρόγονοι που έκτισαν τον κόσμο των θεών και των ανθρώπων μέσα από το χάος, σίγουρα θα μας συμβούλευαν να ακολουθήσουμε τα πρότυπα τους, σε αυτές τις δύσκολες ώρες για την δική μας κοινωνία.

Ο άνθρωπος ποτέ δεν είναι μόνος, μας δίδαξαν οι Έλληνες με το παράδειγμά τους. Είναι πάντα κοντά του τα όνειρα και οι ελπίδες αυτών που έζησαν πριν από εκείνον και τα πραγματοποίησαν ανοίγοντας τους δικούς τους δρόμους. Μαζί με αυτά έρχονται πάντα και οι ψυχικές δυνάμεις που κάθε άνθρωπος χρειάζεται για να προσεγγίσει καλύτερα το δικό του πνεύμα.

Τα Βιβλία-Δίαυλοι της Συλλογής Ο Δρόμος για την Ελπίδα

Τα παιχνίδια των Θεών με τους Ανθρώπους

Εμπνευστής: Ησίοδος

Τα ανθρώπινα Πάθη και η Λύτρωση

Εμπνευστής: Σοφοκλής

Οι Ψυχικές Δυνάμεις

Η Ελευθερία του Πνεύματος ξεκινά από την Ελευθερία της Ψυχής

Η Ειρηνική Επανάσταση των Διανοουμένων

Το Συμβόλαιο των Ελλήνων με την κοινή τους μοίρα

Εμπνευστής: Περικλής

Μια Ιστορία για την δημιουργία των Ελλήνων

Εμπνευστής: Ηρόδοτος

Εκδόσεις: Εταιρεία Γνώσης ΛΟΓΟΣ

www.kinoniagnosis.com

12 Φεβρουαρίου 2016

*Έτσι συζητούν οι επτά
φίλοι, τα βιβλία, είναι
ωραίο να τους ακούει
κανείς.*

*Και ακόμα πιο ωραίο είναι να
μοιράζεται το στοχασμό τους
και να αναβαπτίζεται στα
ύδατα της δικής τους αγάπης.*